

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Szent-István-utca 3.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Válságban.

Tulajdonképpen egy éve vergődünk már benne. Néha ráérünk a partra kapaszkodni s már azt mondjuk is, hogy „lesz valami“ — aztán újra jön a bizonytalan jelen képe, a mely a jövőt is bizonytalanná teszi.

Az a császári kézirat, mely az osztrák reichstrathot tegnapelőtt berekesztette ismét válságosabbá tette a helyzetet, mert majdnem lehetetlennek látszik, hogy ilyen körülmények között a kiegyezés kérdése megoldható legyen s úgy látszik mindig több valószínűséggel bir az, hogy Ausztriától való külön választásunkkal fog a kérdés eldőlni.

Most látjuk csak, hogy miért volt szüksége Bánffy báró miniszterelnöknek, hogy a magyar parlamentet királyi leirattal napolja el. Előre tudta az ausztriai válság bekövetkezését s elejét akarta venni, hogy e válságos helyzet megoldásába a magyar törvényhozás is belefolyhasson. Pedig ha valamikor, úgy most nagy szükség volna reá, hogy a magyar parlament komolyan munkálkodjék.

Ákár az önálló rendelkezés, akár a kiegyezés szempontjából vizsgáljuk a helyzetet, a melynek legújabb fordulatot az osztrák Reichstrath ülészekének bezárása teremtett, mindenképp akciónak kellene ezzel szemben állani a mi részünkről. — Akciónak, a mely nem csenevész el két

kormány egymás között való praktikájában s alant járó taktikájában, hanem olyan, a mely feltünteteti az ország alkotmányon. törvényen alapuló erős jogait s kifejezi azokat az érdekeket, a melyek a gazdasági rendezkedéshez fűződnek.

Ez ma nem történhetik a törvényhozás nyílt színén, mert hiszen báró Bánffy Dezső gondoskodott arról, hogy királyi leirat semmisítse meg a Ház autonóm hatáskörében hozott határozatát s a miniszterek nyári üdülését semmi kellemettség ne zavarja.

Azzal, hogy Ausztriában tényleg és hivatalosan megszűnt a parlament, Magyarország pedig hivatalosan lebecsülték a törvényhozási munkásság sorompóit, világossá vált, hogy gróf Thun, valamint báró Bánffy Dezső alkotmányos uton, úgy a mint ezt a hatvanhetes törvényhozás és az új provizórium törvény követeli, a kiegyezést megteremteni nem tudják. De meg a kvótát sem lehet megcsinálni, mert hiszen a császári rendelet azt jelenti, hogy megszűnt az osztrák kvóta-bizottság mandátuma, elestett annak minden eddigi munkája s értéktelen a mi bizottságunk felkínálkozása immár ugynevezett „lényegtelen perczentek“ erejéig.

Az osztrák kormánynak meg van a megmottó horgonya. Csinál azzal ugynevezett önálló rendelkezést, készít vele kiegyezést, a törvény ellenére beleviszi talán az uralkodót a kvótaarány újabb

megállapításába, végül hogy ha nem sikerül semmi sem az alkotmányosságnak ez a gerundiuma, jó lesz az újabb provizórium nyélbeütésére.

Csak hogy nekünk a kiegyezés válsága mellett meg van a magunk gazdasági válsága Ez pedig sürgetőleg követelné a kiegyezés mielőbbi becsületes megoldását.

De ott van ezenkívül a szocializmus alvó kérdése, a mely nem tudjuk, mely órában tör ki elementáris erővel, hogy a legnagyobb veszedelmet zúdítsa reánk. Ezeknek a rendezésére egész erőnkre volna szükség. Mert tessék csak széttekinteni a többi államokon s irigység szállja meg a lelkünket.

Más államoknak is van szocializmusa még nagyobb mértékben mint nekünk. más államokban is van nemzetiségi izgalom egész a késhegyig, mely által az állami lét is veszélyben forog, de egy szerencsés saltó mortale mindig kisegíti a bajból és mindezen veszedelmek mellett az állami tekintélynek semmi baja. Pedig ám mi nagy feladattal vagyunk megbizva, melyhez ugyancsak szükségeltetnek egy kis tekintély. Mi vagyunk a monarchia sulypontja, mely Európa kellős közepébe bele ékelve — rendet tart fenn a körülöttünk fekvő államok és államalakulatok felett, intézi a Balkán ügyeit, megakadályozza a szláv tömegek egyesülését, időtlen-időig függőben tartja a keleti kérdést s ha éppen dűlőre jut a dolog, akkor is helyt kell

fel egyik hivatalbeli kollegáját, Rékit, feleségestül.

— No nézze, minő fukarok azok, inkább maradnának otthon!

Elhallgattak később mindketten. A szép asszony elegáns pózzal dőlt hátra az ülésen s a mily jól esett neki az üde májusi levegő czirógatása, ép úgy megbizsergett egy-egy tekintetre, a mit a járókelők rajta felejtettek. De ma kivált különösen kitüntette mindenki. A tribünön négyen is közrefogták, azt se tudta, hogy mivel foglalkozzék előbb. Édesen kacagott, s arca kipirult, mint a feslő rózsabimbó.

— Nagyságos asszony! — figyelmeztette az egyik udvarlója, — vigyázzon csak. Lolla fut. Lolla volt az első favorit.

Kecsesen gukerozta az asszony. Apró fekete paripa ficzánkolt a sorompón belül s a kis zsoék hosszába ráfeküdt a testével, mikor megindult galoppban.

— Lolla elmaradt! — vesztettünk! — de e perczben nagyot ugrott s két löfével előbb ért be ép szemközét a Tildának tribünjével. Harsogó éljen hangzott fel, a szép asszony megivott egy pohár pezsgőt, s míg az arca még pirosabb lett, — hirtelen előre lépett a tribünről, s megcsókolta a ló nyakát, ott a hol legjobban folyt róla az izzadság. Még harsogóbb éljen hangzott fel erre, férfiak a kalapjokat lóbálták a szép asszony felé, s virágot dobalt reá. Mámorosan dült ez hátra szölyeszékében, mikor hirtelen az öreg házi orvosok szólalt meg a háta mögött:

Szép asszonyok.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: Prigl Olga.

Szeretem a szép asszonyokat. Elgyönyörködöm bennük a sétatéren, a turfon, a mint leányos, karcu derekaikat himbálva bizalmasan simulnak férjeikhez. Diszkrétül suhog rajtuk a selyem ruha, gyémántos butonjaiknál csak a szemük ragyogóbb.

A kis Horthyné mintája lehetett volna az asszonyi ideálnak. A szegény unokahuga a ki náluk lakott, szinte érezte is a különbséget, s még őrjöngő huzódott mellette. Alakja összeszett a sima fehér ruhában, mert tisztafehér ruhát hordatott vele a nénje mindig és fehér kalapot, — talán hogy fiatalabbnak látszódjék.

— Csak már taladhatnánk rajta, — mondogatta olykor a barátnőinek.

Rábólingattak az asszonyok, s olybá tünt fel előttük Horthyné mint egy kis mártir. Mosolygó mártir, mert egy cseppet sem látszott meg rajta, mintha sokat szenvedett volna. A szegény Irén kisasszony inkább úgy mutatott, igen, mint szüz szent Margit, — az örökfehér ruhájában.

Kétszer is benyitott a nénje öltözőszobájába mikor ép löversenyre készülődtek egyszer. — De édes Tilda úgy félek, hogy a pubinak valami baja lesz. A dada nem győzi csitítani, nézz be hozzá kérlek . . .

Idegesen hánytá szét ruháit az asszony:

— A dadának holnap felmondok. Az ember egy perczig sem lehet nyugton.

A kalapján igazította a piros rózsákat, a melyek sehogyse akartak a hajához simulni. Irén csak nézte egy darabig, aztán kiment. A gyerekszobában is elcsendesedtek.

Valahogy megbékítették a pubit a barikával. Ráküldözték az apró kacsóit a bari nyakára s a forró fejcsékéjét is odanyomta hozzá.

— No, nem mondtam már sokszor, hogy csupa szeszély az egész gyerek, — konstátálta Tilda később, — hogy egy pillanatra benézett a kis fiúhoz. A küszöbről integetett neki „pá“-t, mert már felhuzta az elegáns vadgalambszin keztyűjét. Hogy becsukta maga után az ajtót, a folyosóról Irén jött rá szemközét, a házi ruhájában.

Majdnem gunyosan szólította meg nénje:

— És a kisasszony?

— Nem megyek, — felelt a leány kurtán.

— Csak talán nem vagy féltékeny Tragonyira, a miért tegnap nekem kurizált, mi? . . .

Szelid, szürke szemével őszintén nézett rá Irén. S csak összeszorította szájszéleit, — nem szólt.

A lépcsőkön Horthy jött fel nagy lármával:

— Egy, kettő! — gyorsan, itt a fiakker.

— Jó mulatságot! — mosolygott szomorúan a leány.

Tilda asszony elmesélte az urának milyen különös Irén, valóságos vénleány tempói vannak. Figyelt is rá az ura, meg nem is. A gyalogosokat fixirozta, a kik között kaczagva fedezte

állanunk. Ámde a helyzet kulcsa mindinkább kisiklik kezünkől és átmegy oda, ahol van is erő annak kezelésére.

Belül kell mégis valami lényeges hibának lenni, a gerincnek kell oly gyengének lenni, hogy még a mások félemlítésére kitett maszkot sem képes fenntartani. Sajnos, így van!

Az európai államok első kötelességüknek tartják saját nemzeti elemük gyarapítását. A porosz germanizál, az angol gyarmat-politika a legszélső nemzeti irány, az orosz védi nemzetiségét ugy anyagiilag, mint szellemileg s az eszközökben sem változatos. Nagyságok, állami tekintélyük alapja — az erős, államfenntartó nemzeti elemben rejlik.

Nézzük már most, mit találunk itt nálunk? A nemzet gerincét mi képezi?

Az a nyolcz milliót meghaladó néptömeg, melyet a közös származás, a közös szünetedés, dicsőség érzete kapcsol egymáshoz, melynek növekvését a statisztika tanúsítja — számbelileg, de ha mellékkörülményeit nézzük, melyekről a statisztika csak körülményesen beszél, ha mérlegeljük anyagi és kulturai haladását, haladásának irányát, — akkor tisztában lehetünk azzal, hogy miért görnyed a gerinc még a longe maszk alatt is. Ezt találjuk belül és a meddig régi középosztályunk, mely jelenleg a szétmállás stádiumában van, helyes közgazdasági politikával meg nem mentetik, hogy ismét elfoglalja régi pozícióját, melyet századokig birtokolt, ameddig magyar néptünk célszerű eszközökkel nem konzerváltatik a bomlás ellen, hogy forrásul szolgáljon a felsőbb elemeknek, addig magyar államiségünk mindig dűb-dűb játéka lesz az európai áramlatoknak.

Ilyen körülmények között joggal aggódhatunk a ki-győzés kérdésének megoldása miatt, mert ha ez újabb terheket róna reánk, összerokadna különben is gyöngye állami életünk.

— Nagyságos asszony a fia rosszul van, onnan jövek . . .

Mintha egyszerre elsötétedett volna előtte minden. Hirtelenében még a szívverése is megállott.

— Hogy mondja doktor? . . .

— Laczika rosszul van.

Apró szemekben kezdett hullani az eső, s az asszony fázósan kapta magára a kabátját. Gyors ügötéssel érték haza.

Iren állott az ajtóban, s feltartóztatva Tildát, a ki egyenest be akart rohanni a gyerekszobába.

— Laczika hólyagos himlős, nem szabad bemenni.

— És te? . . .

— Én már egyszer keresztülállottam ezt a betegséget, nekem nem árt.

— De csak nem hal meg? — Isten! . . .

Biztosan mondja ki a leány:

— Nem

Az asszony meg odahúzódott a nyitott ablakhoz, onnan hallgatta a kis fia nyugdűcseleseit, nyugtalan lázálmat:

— Nem csókoltál meg kis anya, ugy-ej? — Pedig milyen beteg vagyok — és most se akarsz megcsókolni? A sárga ember elvisz, majd meglátod . . .

Mint az örült futkosott az asszony föl és alá, egy-egy imát rebegett, kapkodott fűhöz, fűhöz. Csak még egyszer gyógyuljon meg! . . .

A falevél is hullott már, mikor a kocsiában legelőbb vitték ki Laczikát. Kocsiba vitték, mert járnai is elfelejtett. Hanem azért mégis

POLITIKAI HIREK.

— **Kloch és társai vád alatt.** Nem üzleti czégréől van szó, hanem egy bandáról, mely a gyászos híri vána választást csinálta. Összesen 11 ember van vád alá helyezve és sajtósági véletlen, hogy ezek mind hivatalnokok. Kloch ur állomás főnök, a többi tizből pedig 6 jegyző, 2 segédjegyző, egy bírósági végrehajtó és egy zsidógazdász. A vádat a befejezett bünvádi vizsgálat alapján a királyi ügyész által indítványoztatva a trencsényi kir. törvényszék tárgyalja. Ha elítéltetnek a vádlottak, ugy büntetésük 6 hónapi fogház és 100 frt pénzbüntetésre szólhat.

— **A helyzethez.** Az ausztriai események melyek a politikai helyzetet még kiszátabbá s bizonytalanabbá tették, bár nem jöttek váratlanul, mégis igen sok politikusnak megzavarták nyári üdülését. A vezetők politikusok — hirszerint — már legközelebb megérkeznek a fővárosba, ha a ma tartott miniszteri tanácskozás eredményéhez mérten a további teendők felől tanácskoznak. A tegnapi minisztertanácsra Bánffy Dezső báró tegnap reggel érkezett meg a fővárosba. Ugyancsak tegnap jött meg Podmaniczky Frigyes a szabadalvúpart elnöke, továbbá Horánszky Nándor a nemzeti párt elnöke.

UJDONSÁGOK.

— **Az alsóuthi udvarból.** Fülöp orleansi herceg és Mária Dorottya hercegnő asszony kíséretükkel látogatásban Alsóuthra érkezett. A hercegi pár itt tartózkodását pár hétre tervezi. A kedves vendégeket a bicskei állomáson József főherceg fogadta s a kiszállás után mindketőtöjüket egyszerre ölelte keblére s a viszontlátás örömeivel csókolta őket. Nem kevesebb szeretettel várták a magas vendégeket az alsóuthi udvarban, a melynek esendjébe most a herceg által kitűnően kezelt, messzire elhalló tárogató hangjai vegyülnek. Szabad idejét a herceg vadászattal tölti. — Tegnap volt évfordulója

meggyógyította a jó Isten, — meggyógyította.

— Nagy okos szemével mesélte a mamájának:

— Tudod kis anya, mikor beteg voltam, Iren néni mindig ott ült a fejemenél s elkergette a sárga embert, a ki minden éjszaka vöröse csippte az arcomat, a kezemet. Csak hogy nem fogadott ám szót azután. Iren néni még a kezét is összetette és ugy kérte: vigyél el inkább engem mint Laczikát, engem már ugy se szeret senki. A sárga ember nevetett s integetett a csunya fejével. Én kiáltani akartam, hogy ne bánts, mert én szeretem Iren nénit, de nem tudtam szólani, mintha valaki megfogta volna a nyelvemet.

Tildának csendesen hulldögáltak könnyei a fekete ruhájára. A verőfőnyes levegőgben ezüstös, fehér szálak imbolyogtak, mintha valami szelid fehér leány bontogatná a kőntését. Hiszen van már neki szebb, csilaggal kivarrott, aranyos szegejű. Ragyogó mint a lelke, a szép lelke.

— Ne sirjál édes kis néném, — suhogják a selymes fehér szálak, — ugyan van-e okod busulni? Avagy nem tanultál mathezist s nem tudod, hogy a kettő több mint a nulla? — Én csak nulla voltam s mégis, hogy felültettem a boldog sárga embert, engem vitt el helyeteket . . .

A lilaszín öszirozásák bólogattak, s míg az asszony átszellemült arcoccal önkénytelen imára kulcsolta a kezét, én ugy találtam, hogy egész életében talán most volt a legszebb.

néhai Agost szász-Roburg gothai herceg halálának, a melyet kegyelettel ült meg a főhercegi család. Nyolcz óraker mise volt az udvari templomban, melyet az oratóriumban hallgatott: József főherceg, Klotild főhercegnő asszony, Fülöp orleansi herceg, Mária Dorottya hercegnő asszony, Erzsébet és Klotild főhercegnők, továbbá Szirmay Sarolta grófnő udvarhölgy és Holdházy Mária nevelőnő, míg a templom padsorait az udvar és uradalom tisztjei és alkalmazottai foglalták el.

— **Változások a Ferenczrendnél.** Tegnap költöztek el az utolsó „régii“ francziskánusok, a kiket ugy megszoktunk, megszerettünk. Elmentek a rend más zárdáiba a derék öreg páterek, hogy a megszokott módban töltsék el azt az időt, a mi még hátra van Istennek szentelt életükből. Helyükbe léptek a szigorított szabályokat követők, a kik a mult napokban vették át az itt való javadalmakat. A távozók közül P. Aurél házfőnök ugyanezen tisztségben, P. László és P. Alexiusal együtt Pozsonyba, P. Szeráf a mosonmegyei Boldogasszonyba, P. Teleszfor pedig Kis-Martonba helyeztetett át. A most ide költözött rendtagok P. Valerian h. házfőnök, P. Lőrincz és P. Grácián tegnap tisztelegtek a káptalan tagjainál. Mint halljuk, a rendházban az ősszel filozófiai tanfolyam kezdődik, melyre három növendék egy alszerpappal már most ideérkezett. Az új páterek, mivel most még kevesen vannak, a vidéki adminisztratúrákat egyelőre nem fogadhatják el. Reméljük, hogy hova-hamarabb többen lesznek, addig is szívünkben üdvözöljük a már itt levőket. Érezzék otthon magukat a Dunántul legkatholikusabb városában!

— **A jégkárosultakért.** A dunántuli képviselők üdvös akciójának örvendetes eredményeként konstatáljuk, hogy Veszprémmegye alispánja is összeírta azon kigazdákat, kik ötven perczentnél nagyobb károkat szenvedtek s így adóleengedésre s vetőmag segélyre szorulnak. Az összeírás már javában folyik. Ohajtható volna, ha a károsult s a tönk szélén álló kigazdák érdekében a többi károsult megyék is követnék Veszprémmegye példáját.

— **A városi bányabizottság Winkler Vilmos főmérnök elnöklete alatt ma ülést tartott.** Jelen voltak: Pénzes Imre, Fekete József, Galambos István, Takács Lajos, Rigler János és Kuti Fülöp aljegyző. Mivel Kovács Ferencz a határi bánya műveléséről kárpótálás nélkül lemondott, ennél fogva a következő újévig a bányaművelése az eddigi egységárok mellett falkó és forgácskő termelése czéljából a jelentkező vállalkozónak 1000 köbméter kömennyiség kifejtésének kötelezettsége mellett vállalatba fog adni. Ugyanigy határoztak a szőlők mögött lévő bánya műveléséről is. A kavicsbányákra nézve egy ezidőszert magántulajdont képező banya szemeltetett ki megvételre, a megvétel pedig attól tétetik függővé, hogy van-e ott elegendő kavicsmennyiség, melynek megállapítása a városi kamarásra bízott.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A belügyminis-ter Rohács József községi irnokot az alsóuthi, — Várady Béla s. jegyzőt a sóskuti, — [Balogh János községi irnokot a hercegfalvai, — Benkő József s. jegyzőt a bodajki anyakönyvi kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki. A sóskuti és bodajki helyetteseket egyszersmind a házassági anyakönyvvezetéssel és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta. Egyuttal Hollósy Mihályt az alsóuthi, Braun Lajost a sóskuti, Benkő Józsefet pedig a hercegfalvai anyakönyvi kerületben viselt h. anyakönyvvezetői tisztele alól fölmentette.

— **Halálözások.** Brünner János kir. posta-és távirde-felügyelő és neje Éder Anna a saját ugy gyermekeik Ella, Ervin és Zoltán valamint az összes rokonság nevében mély fájda-

mint a munkás s ezek utján maga az állam. Iparunk ifju korát éli s bár kereskedelmünk versenyezhet más államokéval, hiába minden, mert e három gazdasági tényező működése nem egyöntetű s egyik a másik kárára fejlődik, a helyett, hogy karöltve szolgálnának közgazdasági viszonyaink javulására. Miért késik hát a bürze megrendszabályozása még mindig az éji homályban? A csendőr szurony és toloncoesi nem helyes orvosszer ott, a hol lelketlen izgatók megkarosodott vagy tönkrejuttott gazdák elkeseredett érzelmire appellálnak s a hol nem nyujtva emberének megélhetést a föld, üresen marad ház és telek. A termelő jóléte az ipar és kereskedelem jóléte egyaránt. Ebből, mint egy forrásból önmagából folyik a gazdaság. S ha e három tényező gazdag, erős az ország és állam, melynek polgáraiból születnek. A nemzetközi buzaárak csak szállóige maradt és marad. Elég néhány pénzes ember összetartása, hogy beálljon a teszésük szerint való árullámzás. S éppen most nyomják le az árakat midőn elemi csapás és kártékony zavarok okozta károk sujtanak beünnüket. Több ez a nyereszkeskedésnél, ez már némi lelketlenség bélyegét hordja magán. Ideje volna már e téren is a reformokhoz nyulni s nem nézni tétlenül, hogy közeledünk a szegénység, a nyomor felé.

A budapesti gabnatözsde.

— A Fejérmegyei Napló eredeti távirata. —
Budapest, 1898. július 28-án.
Buzát úgy tegnap, mint ma élénken kínáltak és a malmok is jó vétel kedvet tanusítottak, úgy, hogy a piacra került mintegy 27000 métermáza áru valamivel jobb árak mellett kerülhetett eladásra, Tegnap 10—15 krral, ma pedig 5—10 krai magasabb ár éretett el.

A határidőzlet is szilárdabb jelleget öltött és az árak némi javulással zárltak.
Buza öszre . . . . . 7.90 frt.
Rozs " . . . . . 6.27 frt.
Zab " . . . . . 5.32 frt.
Kukoricza " . . . . . 5.08 frt.
" 1899. júliusra . . . . . 4.22 frt.

Piaczi árak.

— Székesfejérvár, 1898. július 27-én. —

Buza	8.50 — 9.00
Rozs	6.80 — 7.00
Árpa	6.50 — 7.00
Zab	6.40 — 7.00
Kukoricza	6.20 —

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

R. F. A tárczát Sz-tól még a m--i primiciázt követő napon megkaptuk, de még csak most került sorra. Köszönjük és kérjük a figyelmét továbbra is, de már csak megvalljuk, hogy jobban örülnék egy eredetinek. Humoristát, különösen Mark Twain fordítani mindenesetre kissé hátatlan dolog, mert az átültetésnél rendesen az vész el, a mi a legtöbbet ér benne, az a sajátos üdőség, eredetiség. Üdvözet!

H. F. D—s. Átvoltastuk ezt az izét és kísérő sorában kifejezett kívánsága szerint a papirkosárba helyeztük, abban a meggyőződésben, hogy vénája az utóbbi időben bizonyára megerősödött, tehát e szerint mihamarabb valami uja és természetesen jobbat kapunk. A közönségesnél több irói teltséget sejtünk önben, azért ne vegye rossz néven, ha azt tanácsoljuk, hogy szakítson az ellélekkel és írjon a népről, a faluról, az egyszerű gubás emberekről. A népetet a maga egyszerű eredetiségében örök forrása az elbeszélő irodalomnak s ön ott él annak kellős közepében, ismeri alakjait és azok lélekvilágát. Gondoljon

volt kollégáira, Gárdonyira, Mórara és — főzze le őket. Üdvözet!

R. H. I. V—m. Küldje be s majd azután megmondjuk a véleményünket.

Kohn Mór. 84⁰+7101⁴ Háromszoros éljennel fogadtuk a jégmezőkről küldött hófehér galambját, óh nagy utazó! Valóban, ön ritkítja párját a pólust keresők díszes sorában, mert ön az egyetlen, a ki ott a 84-ik szélességi fokon szerelmes versket írt. Minden lépését, melyet onnan a sark felé tesz, áldással kísérik önre végtelenül büszke székesfejérvári tisztelői. Csak keresse tovább rendületlenül a Hatteras kapitány által fölfödözött, de azóta meg nem talált szabad tengert, mely hemzseg a hizott czetekről. A meleg sapkát lapunkkal egyidejűleg veszi. Szivetrázó költeményét a galambbal együtt elküldjük a földrajzi társaságnak. Ime:

Ülök a legfelső szélességi fokon,
Lantom szavát Olgám kérlek ne vedd zokon;
A zord természet itt szigorú és csöcsap,
Lantom idegéről alálóg a jégcsap.

Mindenhol kereslek, de sehol se lellek,
Reszkető ajtkamon megfagy a lehellet.
Oroszláni szivem majd birkává válik,
Tudom, ha meglátja, lefestene Pállik.

Oly nehéz dalolni bús szerelmi nótát,
Mivel itt nem látok egyebet csak fókát.
Bergsteigerem talpa a mászástól rossz már,
Mencsikolom pedig leette egy rozsmár.

Sivár hőmezőkön elaléltan fekszem,
Te érted lángoló szivemnél melegszem;
Kérlek édes Olgám, dalom vételével
Küldj egy meleg sapkát, — hadd birkózzom téelle!

Egy teljesen felszerelt szálló
a fiskális dílőben, fürdőházzal, egyes fogat használatlalt és tehén hasznával augusztus 10 óra kiadó Czim a kiadó hivatalban.

Ajánljuk a római katolikus egyéneknek
AZ
„UNIO CATHOLICA“

biztosítási szövetkezetet

TÜZ ÉS JÉGKÁROK ELLENI BIZTOSÍTÁSNÁL.

Olcsó díjak! ————— Jó feltételek!

**CSAK RÓMAI KATHOLIKUSOK * * * * *
* * * * * BIZTOSÍTÁSA FOGADTATIK EL.**

Az „UNIO CATHOLICA“ dunántuli felügyelőségének vezetője

NÉMETH ÖDÖN főfelügyelő.

———— BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁSSAL SZOLGÁL A SZERKESZTŐSÉG. ————

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében
Székesfejérvár, (Pollák cipésszel szemben)
a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meg-
lepő olcsó árakért adatnak el.
Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon 30 rőfös kitünő minőség ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász 30 „ „ „ „ 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi 50 „ „ „ „ 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel
STEININGER SÁNDOR.

Nyomatott Számmar Imrénél, Székesfejérvárott.